

«Heel blij met podiumplaats»

Even leek het of Heverleenaar Jasper Stuyven (19) zijn knalprestatie van vorig jaar kon herhalen door Parijs-Roubaix te winnen. De eerstejaarsbelofte moest echter zijn meerdere erkennen in de Nederlander Ramon Sinkeldam, nadien toonde hij zich zeer gelukkig met zijn podiumplaats op zijn koers van het jaar.

STEFAN VAN DE WEYER

Op voorhand leek de kasseispecialist uit het Leuvense tevreden met een toptiennotering in zijn eerste 'Hel van het Noorden' bij de beloften. Vorig jaar won hij deze klassieker bij de junioren.

«Ik zei iedereen dat top tien mooi zou zijn, maar zelf zat ik eigenlijk met het podium in gedachten. Nu ik bij de eerste drie was, kan ik niet anders dan tevreden zijn. Ik heb als een pater naar deze koers toegeleefd en ik sta er toch maar weer. Ook mijn ouders waren zeer gelukkig en zelfs ietwat verbaasd dat ik bij de beloften het podium haalde», vertelt de voormalige wereldkampioen op de weg bij de junioren.

In tegenstelling tot de voorbije edities ontplofte de race al snel.

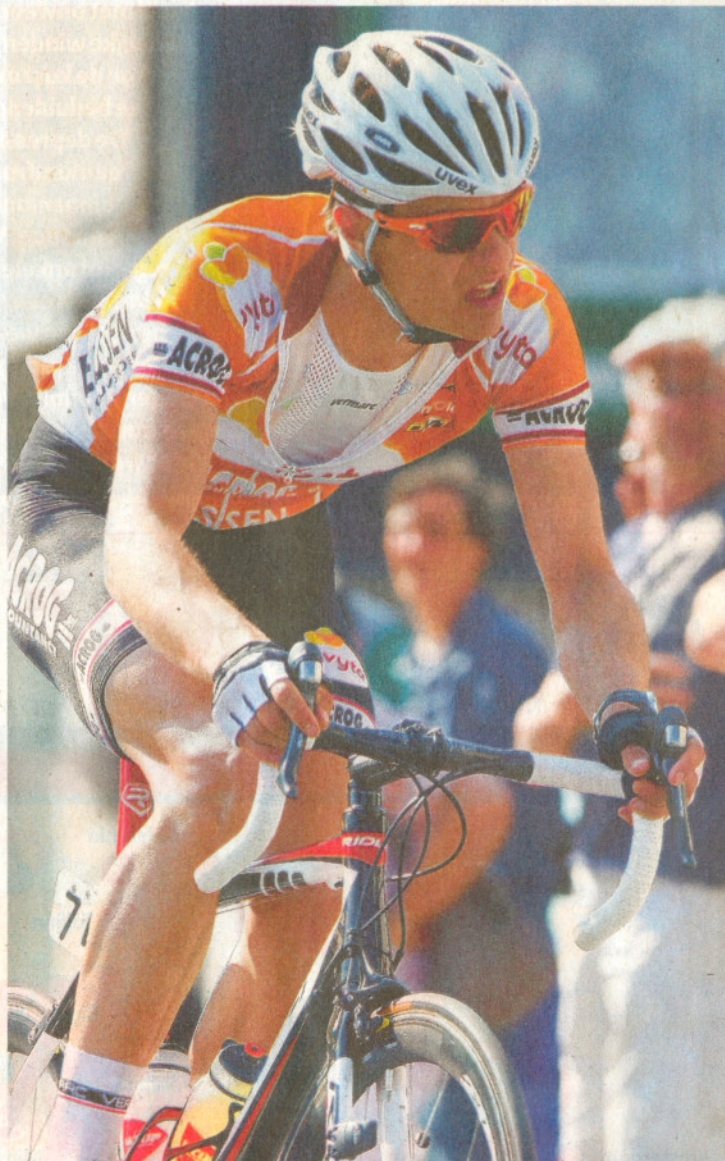
«Vanaf de start waren er 25 renners weg, van het sterke blok Livestrong was er niemand mee. Wij zaten even later ook zonder pion vooraan, gelukkig liep de voorsprong niet op tot meer dan één minuut en werden ze ingehaald. Daarna brak de koers open. Op de tweede strook werd een grote schifting gevoerd en reden we met dertig weg. Voor de strook van Mons-en-Pevelles toonde Sinkeldam zich actief en op deze kasseien trok hij volledig door, daarna bleven we over met vijf. Naar Roubaix toe verloren we de Brit Fenn en landgenoot Verhelst allebei door een lekke band», legt het talent van Ovyta-Eijssen-Acrog uit.

Nederlander te sterk

«De Nederlander was de betere, iedereen voelde dat aan. Opeens kwam de snelle Fransman Démare op 15 seconden, ik zei de Nederlander dat hij tegen hem in de spurt sowieso kansloos was. Waar de verstandhouding met vijf soms zoek was, lukte het opeens wonderwel met drie. We reden uiteraard ook om ons podium veilig te stellen. Op twee kilometer van de meet reed ik op kop en zat de Amerikaan Rathe te sterven in mijn wiel. Toen ik van de kop afgang versnelde de Nederlander. De spanning op de benen bij mij was even minder en hij was weg», herinnert de tweede zich. «Nadien kwam hij me vertellen dat het toen voor hem alles of niets was, blijkbaar had hij schrik van me in de spurt. Ik ben met de Amerikaan blijven rijden, voor de tweede plaats legde hij me op de wielerpiste geen strobreed in de weg. Het verschil met de winnaar was dat hij een vierdejaarsbelofte is en ik pas kom kijken. Qua kracht en ervaring was er drie jaar verschil merkbaar én als Rabobankrenner heeft hij ook meer continentale wedstrijden in de benen», analyseert de tiener.

Komende week last Stuyven rust in om zijn examens kinesitherapie aan de Katholieke Hogeschool Limburg voor te bereiden. Op 12 juni staat hij in Boutersem aan de start.

«In eigen streek ben ik gemotiveerd om te rijden, of de benen gaan volgen is nog een andere zaak.»

Heverleenaar Jasper Stuyven moest alleen in de Nederlander Ramon Sinkeldam zijn meerdere erkennen. Foto DHH